

ŠPANĚLSKÝ HONIČ **(Sabueso Español)**

Standard FCI č. 204/24.07.2000/F

Překlad do francouzštiny: Dr. J.-M. Paschoud
Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Španělsko

Datum zveřejnění platného standardu: 26.05.1982

Použití: honič pro lov drobné zvěře, schopný použití rovněž při lovu velké zvěře, jako je černá zvěř, jelen, srnec, liška, vlk a medvěd. Lovec, který je veden hlasem (hlášením) psa, jeho různými modulacemi, může tak dobře rozpoznat průběh štvání a orientuje se v dění, které právě probíhá, podle toho, zda hlas je chladný či plný elánu, zda pes je na čerstvé stopě, stává či hlásí nad padlou zvěří. Španělský sabueso je velký specialista na lov zajíce, vyžadující sledování obtížné stopy, a stejně tak je velmi vhodný pro práci na barvě (dohledávka postřelené zvěře).

Klasifikace FCI: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 1.2 střední honiči
S pracovní zkouškou;

Krátký výtah z historie: Tato rasa již byla známá ve středověku, o čemž svědčí její mistrovský popis v knize, popisující lov štváním od krále Alphonse XI (XVI.století), stejně jako v Argote de Molina a u dalších klasických autorů.

Celkový vzhled: je to středně velký pes obdélníkového rámce, s krásnou hlavou a dlouhýma ušima. Velmi pěkně působí jeho silně vyvinutý hrudní koš a dlouhý trup, jehož délka značně převyšuje kohoutkovou výšku. Kostra je pevná a končetiny silné; srst jemná, hladká a přiléhavá. Pohled je mírný, smutný a noblesní.

Důležité proporce:

- tělesný rámec je obdélníkový
- délka těla převyšuje výrazně, o 10 – 15 cm, kohoutkovou výšku.
- Poměr délky mozkovny a čenichové partie je 1:1, což značí, že jsou stejně dlouhé.

Použití/Povaha: oddaný a mírný je tento krásný pes, který při lovu velké zvěře dokáže pracovat s takovou bravurou, jako málokterý jiný.

Hlava: je harmonická, úměrná k velikosti a délce těla. Horní linie mozkovny a nosního hřbetu jsou rozbíhavé. Celek mozkovna-čenichová část musí být při pohledu seshora protáhlý a stejný. Čenichová partie nesmí být špičatá.

Mozková část:

Mozkovna: je středně široká, u psů (samců) o něco širší. Profil je konvexní (rozbíhavé linie). Šířka mozkovny je stená, jako její délka. Při bočním pohledu musí být klenutá. Týlní hrbol je dobře patrný.

Stop: je jen mírný, málo patrný.

Obličejová část:

Nosní houba: je velká, vlhká, s dobře vyvinutými a plně otevřenými nozdrami. Její barva se liší od světlehnědé až po jasně černou, vždy v souladu s odstínem sliznic.

Čenichová partie: nosní hřbet je rovný, je přípustné mírné klenutí v koncové části. Při pohledu shora se jeví mírně hranatá, její šířka se snižuje směrem k nosní houbě.

Pysky: Horní musí těsně překrývat spodní; je mírně volný a spuštěný. Spodní tvoří zřetelný koutek. Sliznice musí mít stejný odstín, jako nosní houba. Patro je ve stejném odstínu, jako ostatní sliznice, vruby patrné.

Čelisti/Zuby: nůžkový skus. Zuby jsou bílé a zdravé.; špičky dobře vyvinuté; všechny premoláry jsou vyvinuté.

Oči: jsou mandlového tvaru, středně velké, tmavě oříškové; mají smutný pohled, ušlechtilý a inteligentní. Oční víčka jsou pigmentována ve stejném odstínu, jako nosní houba a ostatní sliznice, dobře přiléhají k oční kouli. Je přípustné jejich mírné uvolnění, když pes odpočívá.

Uši: jsou velké, dlouhé, visící. Mají pružnou texturu, trojúhelníkový tvar, konce zaoblené. Jsou zavěšeny pod linií očí, stáčejí se vývrtkovitě. Aniž bychom je vytahovali, musí výrazně přesahovat délku nosu. Žilní síťovina je na kůži dobře zřetelná.

Krk: má kónický tvar, je silný a mohutný, svalnatý a pružný. Kůže je silná a značně volná. Tvoří dobře patrný volný lalok, který by neměl být přehnaně velký.

Tělo: rámeček je jednoznačně obdélníkový, velmi silný a robustní, s mohutným hrudním košem, jehož obvod musí přesahovat o jednu třetinu kohoutkovou výšku: kohoutková výška 3, hrudní koš 4.

Horní linie: je téměř rovná, s velmi mírnou konkavitou hřbetu a konvexitou beder, což je pro plemeno typické. Nejedná se však o pronesenou hřbetní linii.

Kohoutek: je vyvýšený, zřetelný.

Hřbet: mohutný, široký, dlouhý.

Bedra: velmi široká a mohutná, mírně vyvýšená (nad linií hřbetu).

Zád: je mohutná, široká, téměř horizontální. Zád je ve stejné výšce, jako kohoutek, nebo je o něco nižší. Když vezmeme v úvahu tendenci plemene k jisté přestavěnosti, připouští se, aby byla i o něco vyšší než je kohoutek.

Hrudník: velmi mohutný, široký a hluboký, dosahuje minimálně k lokti. Předhrudí je výrazné. Žebra jsou výrazně klenutá, poskytují hodně prostoru uvnitř hrudního koše.

Břicho a slabiny: břicho je jen mírně vtažené. Slabiny jsou plné.

Ocas: Silnější u kořene, středně vysoko nasazený. Je silný a porostlý krátkou srstí, která tvoří na spodní straně krátký kartáček. V klidu je nesený mírně stočený, délkou dosahuje až pod hlezenní kloub. V práci a v akci je nesen výše, ve tvaru šavle, ne však přehnaně vysoko. Pohybuje se soustavně ze strany na stranu. Nikdy nesmí být rovný a trčet nad hřbet anebo stočený na hřbetě.

Končetiny:

Hrudní končetiny: jsou perfektně kolmé, rovné, paralelně postavené. Působí dojmem, že jsou krátké, svalstvo a klouby jsou zřetelně viditelné. Délka předloktí je stejná, jako délka lopatky. Kostí jsou silné, metakarpus mohutný, lokty dobře přiléhají k hrudnímu koši.

Lopatky: lopatky jsou šikmo uložené, oblé, osvalené, stejně dlouhé jako ramenní kosti. Scapulo-humerální úhel se blíží 100°.

Ramenní kosti: silné.

Lokty: dobře přiléhají k hrudníku. Úhel numero-radiální se blíží 120°.

Předloktí: rovná, krátká, kolmo postavená. Se silnými kostmi.

Metakarpus: kosti jsou silné, je mohutný.

Přední tlapy: kočičí tlapy; prsty jsou sevřené, články silné a klenuté. Drápy tvrdé a silné, polštářky plné a odolné.

Kůže mezi prsty: slabá, porostlá jemnou srstí.

Pánevní končetiny: jsou mohutné, svalnaté, výborně zaúhlené. Jsou korektně kolmé, hlezna nevybočují z osy, metatarsus je dlouhý a tlapky solidní. Dodávají psu sílu, pohyblivost a nezbytnou schopnost odrazu při sledování stopy v terénu, který je velmi nerovný a s velkými výškovými rozdíly.

Stehna: silná a svalnatá. Úhel coxo-femorální se blíží 100°.

Bérce: jsou středně dlouhé, svalnaté. Úhel femoro-tibiální se blíží 115°.

Hlezna: dobře zaúhlená, se zřetelným kloubem. Hlezenní kloub je otevřený, okolo 120°.

Zadní tlapky: kočičí, mírně oválné. Jsou delší, než přední tlapky. Mohou se vyskytovat paspárky. Obvykle jsou jednoduché, velmi zřídka zdvojené. Jejich odstranění je přípustné.

Pohyb: preferovaný pohyb je klus, který je dlouhý, pružný a ekonomický, bez sklonu k bočení či k mimochodu. Je třeba věnovat zvláštní pozornost pohybu loktů a hlezen během předvádění. Při pohybu má toto plemeno vrozenou tendenci k nízkému nesení hlavy a slídění.

Kůže: je velmi pružná, silná a růžově zbarvená. Po celém těle je volná. Pokud pes nese hlavu nízko, tvoří volná kůže na čele vrásky.

Zevnějšek:

Srst: je uzavřená, krátká, jemná a přiléhavá, pokrývající celé tělo, i v oblastech mezi prsty.

Zbarvení: bílé a oranžové, s převahou jedné či druhé barvy, rozdělené do nepravidelných ploten, které jsou jasně ohraničené. Bez stříkání. Oranžová se může vyskytovat v různých odstínech, od velmi světlé (citronové) až po rezavě kaštanovou.

Výška: u tohoto plemene se vyskytuje zřetelný pohlavní dimorfismus mezi psy a fenami. Ty jsou menší a jemnější.

Kohoutková výška:

psi	52-57 cm
feny	48-53 cm

U jedinců s výbornými tělesnými proporcemi je tolerováno překročení o 1cm.

Chyby: všechny odchylky od znění tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- profil čenichové partie mírně klenutý
- klešťový skus; absence jednoho premoláru (není důležité, kterého)
- spuštěná víčka, umožňující vidět spojivky
- nedostatečně pevná hřbetní linie, hřbet se kývá se strany na stranu
- převýšení beder; i když je mírné převýšení bederní partie povoleno, nesmí nikdy být příliš velké

Hrubé vady:

- pes působí celkově příliš jemným dojmem (slabá tělesná konstituce)
- čenichová partie příliš špičatá nebo příliš tupá
- mírný předkus
- chybní špičáků nebo premolárů, nezpůsobené vytržením
- entropium, ektropium
- krácené ucho
- pronesená hřbetní linie
- výrazně přestavěná záď
- nedostatečně vyvinutý hrudník
- ocas nesený příliš vysoko nebo stočený na hřbetě; krácený ocas
- chybný postoj (vybočené končetiny, slabé končetiny)
- vybočené lokty v pohybu či v postoji
- kravský postoj
- při pohybu se končetiny nepohybují v ose
- srst zvlňená, hrubší nebo polodlouhá
- depigmentace
- nevyvážená povaha, zřetelná nejistota, nervozita nebo známky agresivity

Vylučující vady:

- pes bázlivý nebo agresivní
- délka těla stejná nebo menší, než je výška v kohoutku
- výrazný předkus; všechny stupně podkusu

- srst hrubá nebo dlouhá; srst se strukturou vlny, svědčící o křížení
- tříbarevný jedinec; jedinec se znaky pálení na čenichové partii a na končetinách

Všichni jedinci, na kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

NB : Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.